

## Forslag

til

### Lov om radiokommunikation.

Fremsat den 8. oktober 1969 af *ministeren for offentlige arbejder*.

**§ 1.** Oprettelse og drift af anlæg af enhver art for radiokommunikation (radioanlæg) må på dansk territorium kun ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder. Dette gælder dog ikke anlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, eller anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning.

*Stk. 2.* Ved radiokommunikation forstås enhver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efterretninger af enhver art ved hjælp af radiobølger.

**§ 2.** Der må ikke oprettes, drives eller bruges sendestationer for radiospredning på det åbne hav eller i lufrummet derover.

**§ 3.** Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser samt om indretning og benyttelse af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1, herunder anlæg i skibe og luftfartøjer under dansk flag. Endvidere kan ministeren efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender fastsætte bestemmelser om indretning og benyttelse af modtageanlæg for radiospredning (jfr. herom også radiospredningslovens § 11).

*Stk. 2.* Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte afgifter for tilladelser efter § 1 samt for kontrol og typegodkendelse af radioanlæg.

**§ 4.** Ministeren for offentlige arbejder kan forbyde eller fastsætte vilkår for fremstilling, indførsel, salg eller udlevering af

radioanlæg, der ikke opfylder kravene i denne lov eller de i medfør heraf udfærdigede forskrifter.

**§ 5.** Når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt, kan ministeren for offentlige arbejder forbyde anvendelsen af radioanlæg bortset fra modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning. Radioanlæg, der omfattes af et sådant forbud, kan forlanges afleveret til offentlig myndighed til deponering.

**§ 6.** Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1.

**§ 7.** Den, der uden tilladelse opretter eller driver et radioanlæg, til hvis oprettelse eller drift der kræves tilladelse efter § 1, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af §§ 2 og 6.

*Stk. 2.* I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

*Stk. 3.* Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

*Stk. 4.* For så vidt angår overtrædelse af bestemmelsen i § 2 finder borgerlig straffelovs regler om medvirken kun anvendelse med hensyn til

1) den, der medvirker til oprettelse eller økonomisk eller teknisk drift af den

station, der bruges eller er bestemt til at bruges til radiospredning i strid med bestemmelsen,

- 2) den, der i ejerens eller brugerens tjeneste medvirker til radiospredning fra den pågældende station,
- 3) den, der medvirker til radiospredning ved økonomisk eller teknisk bistand, ved bestilling af udsendelser over stationen, ved optagelse eller formidling af ordrer herpå, ved at lede optagelsen af programmer, ved deltagelse på fartøjet i udsendelser, ved at stille lokaler eller tekniske hjælpemidler til rådighed eller ved levering eller transport af betydning for radiospredningen.

*Stk. 5.* Overtrædelse af § 2 hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i borgerlig straffelov §§ 6-9 er opfyldt. Handlinger, foretaget uden for den danske stat, er dog kun undergivet dansk straffemyndighed, såfremt

- 1) radiospredningsstationen oprettes eller drives med henblik på eller bruges til radiospredning, som må antages bestemt

til modtagning på dansk område, eller som forstyrrer radiomodtagning på dansk område, eller

- 2) gerningsmanden har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat eller har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige og opholder sig her i landet.

**§ 8.** Loven træder i kraft den 1. december 1969.

*Stk. 2.* Lov nr. 188 af 12. april 1949 om telekommunikation m. m. ved radio ophæves.

*Stk. 3.* De bestemmelser, som er fastsat i henhold til den i stk. 2 nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde. Bestemmelsen i § 7, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

*Stk. 4.* Tilladelser, der er givet i medfør af den i stk. 2 nævnte lov, forbliver gældende i medfør af nærværende lov.

## Bemærkninger til lovforslaget.

### Almindelige bemærkninger.

Den tekniske udvikling inden for radioområdet siden 1949 har gjort det nødvendigt at foretage en revision af den gældende lov om radiokommunikation. Endvidere er en ny lovgivning nødvendig som følge af, at radiokommunikationsloven formelt ikke er bragt til at gælde for Grønland, selv om forholdene på dette område stort set har været administreret i Grønland efter tilsvarende bestemmelser som i det øvrige Danmark. Det forhold, at radiokommunikationsloven ikke formelt gælder for Grønland, medfører f. eks., at straffebestemmelserne ikke vil kunne bringes i anvendelse. Lovforslaget forudsættes derfor også gennemført for Grønlands vedkommende.

Radiokommunikationslovens bestemmelser vil som hidtil blive administreret af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, og der vil ikke i medfør af forslaget være behov for at oprette nye administrative organer eller at udvide bestående organer, ligesom lovforslaget ikke medfører statsfinancielle konsekvenser. For Grønlands vedkommende varetages administrationen i nært

samarbejde med ministeriet for Grønland og direktoratet for Grønlands tekniske Organisation. For de forskellige kategorier af tilladelser, der udstedes i medfør af de enkelte bekendtgørelser, er fastsat afgifter, som tilsigter at dække statens udgifter til den fornødne kontrol og lovens administration i øvrigt.

Administrationen af loven bygger for en stor del på bestemmelser i det internationale radioreglement, der er vedføjet den af Danmark ratificerede internationale telekommunikationskonvention (Montreux, 1965), jfr. Lovtidende C. 1967, side 12. Bestemmelser fra radioreglementet og konventionen optages i de af ministeren udfærdigede bekendtgørelser i det omfang, de pågældende bestemmelser skal have retsvirkning her i landet.

Den nugældende lov om telekommunikation m. m. ved radio er fra 1949 (lov nr. 188 af 12. april 1949). Denne lovs behandling er optaget i

Rigsdagstidende 1948-49, Tillæg A, spalte 4875

Tillæg B, - 2021

Tillæg C, - 1871

Landstingstidende 1948-49, spalte 808, 910, 1268 og 1295.

Folketingstidende 1948-49, spalte 4694, 4735 og 4856.

Ved lov nr. 229 af 22. juni 1962 vedtoges ændringer til §§ 1 og 7 angående radiospredningsstationer på det åbne hav eller i lufrummet derover; denne lovændrings behandling er optaget i

Folketingstidende 1961-62, spalte 4062, 4447, 5528 og 5597.

Folketingstidende 1961-62, Tillæg A, spalte 1729

— — — — —, Tillæg B, — 1127

— — — — —, Tillæg C, — 693.

Lovændringens ikrafttræden er fastsat til 1. august 1962 ved bekendtgørelse nr. 251 af 5. juli 1962 fra ministeriet for offentlige arbejder, og de omhandlede bestemmelser er optaget uforandret i det foreliggende lovforslag.

Ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 blev konfiskationsbestemmelsen i lovens § 7 slettet, idet den blev afløst af de generelle bestemmelser om konfiskation, som samtidig blev optaget i straffeloven (§§ 75-77a).

#### *Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.*

*ad § 1.* Det er fundet hensigtsmæssigt at tilføje en definition af lovens område, og den angivne definition hidrører fra den internationale telekommunikationskonvention, Montreux, 1965. Ved radiobølger forstås i nærværende lovforslag elektromagnetiske bølger af enhver frekvens med undtagelse af sådanne elektromagnetiske bølger, som forplanter sig i lukket kunstig leder. Almindelige optiske signaler påregnes ikke omfattet af loven. Derimod vil loven eksempelvis kunne bringes i anvendelse for kommunikationsanlæg, der benytter sig af moduleret lys, inden for eller uden for det synlige spektrum. Loven gælder som hidtil for såvel sendere som modtagere.

Man har undladt i lovforslaget at videreføre den tidligere lovs kategoriske fastslåen af statens eneret på radioanlæg; idet udviklingen har gjort det naturligt i meget stort omfang at tillade, at der benyttes radioanlæg af ikke-offentlige foretagender og privatpersoner, og der er således ikke længere tale om nogen eneretsstilling for staten i benyttelsen af radioanlæg.

Radiofrekvensspektrets begrænsninger gør det imidlertid fortsat nødvendigt, at der fra statens side finder en regulering sted af brugen af radioanlæg. Forslaget fastslår derfor, at der for enhver oprettelse og drift af radioanlæg (offentlige såvel som private) på dansk territorium (land-, sø- og luftterritorium) kræves, at der af ministeren for of-

fentlige arbejder udstedes en tilladelse. Udstedelsen af tilladelse må af samfundsmæssige grunde ske efter et skøn, og det vil i meget vid udstrækning være nødvendigt at begrænse anvendelsen af radioanlæg til sikkerhedsmæssige formål samt til tilfælde, hvor det pågældende kommunikationsformål ikke på rimelig måde kan imødekommes med andre midler. Fra kravet om tilladelse er alene undtaget radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste samt modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning (radiofoni og fjernsyn).

Radiokommunikation omfatter begrebsmæssigt også radiospredning, men under den gældende radiospredningslov (lov nr. 215 af 11. juni 1959) kan der ikke gives tilladelse til private sendestationer for radiospredning. Det foreliggende lovforslag medfører ingen ændringer i dette forhold. Oprettelse, drift eller benyttelse af private radiospredningsstationer vil som hidtil kunne straffes efter radiokommunikationsloven.

Om radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, fastsætter den nugældende telekommunikationskonvention (Montreux, 1965) i artikel 51 følgende:

„Medlemmer og associerede medlemmer bevarer deres fulde frihed med hensyn til militære radioinstallationer i deres hær, flåde og luftstyrker.

Imidlertid skal disse stationer så vidt det er muligt overholde de reglementariske bestemmelser om at yde hjælp i tilfælde af nød og om at træffe foranstaltninger til at undgå skadelige forstyrrelser. De skal ligeledes så vidt det er muligt overholde de reglementariske bestemmelser med hensyn til de bølgetyper og frekvenser, der skal anvendes for den kategori tjeneste, de pågældende stationer udfører.

Endvidere skal disse stationer, når de deltager i offentlig korrespondance eller deltager i andre tjenester, der omhandles i de nærværende konvention vedføjede reglementer; i almindelighed overholde de reglementariske bestemmelser om udførelsen af sådanne tjenester.“

*ad § 2.* Bestemmelsen videreføres helt uændret fra den gældende lov.

*ad § 3.* Lovforslaget viderefører uændret de områder, hvor ministeren for offentlige arbejder benyttes til at fastsætte nærmere bestemmelser. Der er udeladt den nugældende lovbestemmelse om, at ministeren ikke kan meddele tilladelse til opstilling og drift af sendeanlæg til etablering af forbindelse mellem offentlige teletjenester og radioanlæg i bevægelige stationer samt til forbindelse

mellem Danmark og udlandet. Udviklingen har gjort det naturligt at lempe denne begrænsning, idet det i visse tilfælde kan være af værdi at kunne give tilladelser til f. eks. samfundsvigtige tjenester som brandvæsen m. m. at etablere forbindelse fra vognstationer over vedkommende basisstation til telefonnettet samt at kunne tillade f. eks. transportselskabers vogne at opretholde radioforbindelse over egne basisstationer ved grænsetrafik. Derimod vil offentlig teletrafik mellem bevægelige stationer og landstationer som hidtil blive varetaget af post- og telegrafvæsenets stationer, ligesom offentlig teletrafik pr. radio til og fra udlandet fortsat vil blive varetaget af post- og telegrafvæsenet; for Grønlands vedkommende varetages de pågældende tjenester normalt af Grønlands tekniske Organisation.

Koncession til private virksomheder til at udføre offentlig trafik af den pågældende art vil ikke blive givet.

*ad § 4.* Udviklingen inden for radioområdet har medført en stærk stigning i udbuddet af nye såvel som udrangerede radiosendere og modtagere. En del af disse er ikke godkendt til brug her i landet, idet der f. eks. kan være tale om udstyr, hvis forstyrrende udstråling overstiger de fastsatte grænser eller som er indrettet til modtagning af ikke-offentlige radiotjenester. Det er vanskeligt for køberne at sondre mellem radioanlæg, der vil kunne benyttes på lovlig vis, og radioanlæg, som der efter de gældende bestemmelser ikke vil kunne gives tilladelse til. Der forekommer et antal tilfælde af ulovlig brug, som ofte giver anledning til alvorlige forstyrrelser af lovlige radiotjenester, herunder radiofoni og fjernsyn, og man kan under de nuværende bestemmelser f. eks. ikke forbyde salget, men alene benyttelsen af de såkaldte spionsendere.

For at kunne ramme salg af ikke-godkendte radioanlæg er det fundet nødvendigt, at der skabes hjemmel til at forbyde eller fastsætte vilkår for fremstilling, indførsel, salg eller udlevering af radioanlæg, hvis oprettelse eller benyttelse ikke vil kunne tillades i henhold til de gældende bestemmelser.

*ad § 5.* Denne bestemmelse, der bemyndiger ministeren for offentlige arbejder til at forbyde anvendelse af radioanlæg, når nationale sikkerhedsgrunde gør det nødvendigt, er bevaret fra loven af 1949. Ved at undtage anlæg for modtagning af radiospredningsstof fra denne bemyndigelse sikres, at indskriden over for modtagning af radiospredning (radiofoni eller fjernsyn) i en given situation ikke vil kunne gennemføres administrativt.

De af ministeren for offentlige arbejder fastsatte bestemmelser omfatter i øjeblikket:

Bekendtgørelse nr. 343 af 22. december 1953 om indretning og benyttelse af radiomodtagere.

Bekendtgørelse nr. 129 af 27. april 1961 om radiostationer i skibe og luftfartøjer.

Bekendtgørelse nr. 200 af 4. juni 1965 om radiostationer i den bevægelige landtjeneste m. v.

Bekendtgørelse nr. 396 af 10. oktober 1967 om amatør-radiostationer.

Disse bekendtgørelser vil fortsat være gældende og vil blive ajourholdt, når udviklingen gør det nødvendigt eller ønskeligt.

Endvidere agtes udstedt bekendtgørelse i medfør af den nye § 4, med forbud mod eller vilkår for fremstilling, indførsel, salg eller udlevering af radioanlæg, hvis oprettelse eller benyttelse ikke vil kunne tillades.

Paralleltekst, indeholdende den eksisterende og den foreslåede lovtekst er optrykt som bilag.

## Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

### Gældende lov.

(Nr. 188 12. april 1949 med senere ændringer) om telekommunikation m. m. ved radio.

§ 1. Staten har på og over dansk land- og søterritorium eneret på anlæg af enhver art til sending eller modtagning af radiobølger.

§ 2. Ministeren for offentlige arbejder kan på vilkår, som af ham fastsættes, meddele tilladelser til eller eneretsbevillinger på opstilling og drift af faste anlæg på land til opfyldelse af særlige formål, dog med undtagelse af anlæg, hvis formål er at tilvejebringe forbindelse mellem offentlige telekommunikationstjenester og radioanlæg i bevægelige stationer — hvorved forstås anlæg i skibe, luftfartøjer, automobiler, tog og lign. — samt sendeanlæg til etablering af forbindelse mellem Danmark og udlandet.

*Stk. 2.* Efter forud indhentet tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder kan der etableres radioanlæg i bevægelige stationer.

§ 3. Videnskabelige og tekniske forsøg med overføring af elektriske signaler pr. radio må kun foretages efter forud indhentet tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

§ 5. Radioanlæg i udenlandske bevægelige stationer må på dansk territorium kun benyttes under iagttagelse af de bestemmelser, der herom fastsættes af ministeren.

§ 1, *stk. 4.* For anlæg m. m., der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, gælder de i den internationale telekommunikationskonvention herom fastsatte bestemmelser.

§ 1, *stk. 2, 2. punktum.* Idet radiospredning, omfattende såvel radiofoni som fjernsyn, henhører under de i lov nr. 185 af 30. marts 1946, § 1, fastsatte bestemmelser, vil foranstaltninger ved hertil sigtende anlæg

### Lovforslag.

#### Lov om radiokommunikation.

§ 1. Oprettelse og drift af anlæg af enhver art for radiokommunikation (radioanlæg) må på dansk territorium kun ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

Dette gælder dog ikke anlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste,

eller anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning.

*Gældende lov.*

være at træffe efter aftale med undervisningsministeren. I øvrigt berøres den særlige lovgivning om radiospredning ikke af nærværende lov.

§ 1, stk. 3. Der må ikke oprettes, drives eller bruges radiospredningsstationer på det åbne hav eller i luftrummet derover.

§ 1, stk. 2, 1. punktum. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til at udfærdige nærmere bestemmelser angående oprettelse og brug af ovennævnte anlæg samt angående benyttelse af radiofrekvenser.

(§ 1, stk. 2, 2. punktum: se ovenfor).

§ 2, stk. 3. Hvis de i en tilladelse fastsatte vilkår for indretning og drift af de i denne paragraf omhandlede anlæg ikke overholdes, kan tilladelsen tilbagekaldes af ministeren.

§ 4. Ministeren for offentlige arbejder kan, når særlige forhold gør det nødvendigt, forbyde anvendelsen af radioanlæg, herfra dog undtaget apparater udelukkende beregnet til modtagning af radiospredningsstof, og ministeren kan træffe de til gennemførelsen af et sådant forbud nødvendige foranstaltninger.

§ 6. De i lov nr. 84 af 11. maj 1897 fastsatte bestemmelser om telegrafvæsenets embeds- og bestillingsmænds hemmeligholdelsespligt og om strafansvar m. m. i over-

*Lovforslag.*

Stk. 2. Ved radiokommunikation forstås enhver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efterretninger af enhver art ved hjælp af radiobølger.

§ 2. Der må ikke oprettes, drives eller bruges sendestationer for radiospredning på det åbne hav eller i luftrummet derover.

§ 3. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser samt om indretning og benyttelse af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1, herunder anlæg i skibe og luftfartøjer under dansk flag. Endvidere kan ministeren efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender fastsætte bestemmelser om indretning og benyttelse af modtageanlæg for radiospredning (jfr. herom også radiospredningslovens § 11).

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte afgifter for tilladelser efter § 1 samt for kontrol og typegodkendelse af radioanlæg.

§ 4. Ministeren for offentlige arbejder kan forbyde eller fastsætte vilkår for fremstilling, indførsel, salg eller udlevering af radioanlæg, der ikke opfylder kravene i denne lov eller de i medfør heraf udfærdigede forskrifter.

§ 5. Når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt, kan ministeren for offentlige arbejder forbyde anvendelsen af radioanlæg bortset fra modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning. Radioanlæg, der omfattes af et sådant forbud, kan forlanges alleveret til offentlig myndighed til deponering.

§ 6. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1.

*Gældende lov.*

trædelsestilfælde gælder også for telekommunikation ved radio. Ligeledes kan de i samme lovs § 18 fastsatte bestemmelser om tilsvarende regler for ansatte ved private selskaber af ministeren gøres anvendelige på personer, der betjener private radiostationer.

**§ 7.** Overtrædelse af denne lov og bestemmelserne i de i henhold hertil udstedte regler straffes, for så vidt forholdet efter sin beskaffenhed ikke medfører højere straf, med bøde.

*Stk. 2.* Er overtrædelse begået af et aktieselskab el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

*Stk. 3.* For så vidt angår de i § 1, stk. 3, omhandlede lovovertrædelser, finder borgerlig straffelovs regler om medvirken kun anvendelse med hensyn til

- 1) den, der medvirker til oprettelse eller økonomisk eller teknisk drift af den station, der bruges eller er bestemt til at bruges til radiospredning i strid med bestemmelsen,
- 2) den, der i ejerens eller brugerens tjeneste medvirker til radiospredning fra den pågældende station,
- 3) den, der medvirker til radiospredning ved økonomisk eller teknisk bistand, ved bestilling af udsendelser over stationen, ved optagelse eller formidling af ordrer herpå, ved at lede optagelsen af programmer, ved deltagelse på fartøjet i udsendelser, ved at stille lokaler eller tekniske hjælpemidler til rådighed eller ved levering eller transport af betydning for radiospredningen.

*Stk. 4.* Overtrædelse af § 1, stk. 3, hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i borgerlig straffelov §§ 6-9 er opfyldt. Handlinger, foretaget uden for den danske stat, er dog kun undergivet dansk straffemyndighed, såfremt

- 1) radiospredningsstationen oprettes eller drives med henblik på eller bruges til

*Lovforslag.*

**§ 7.** Den, der uden tilladelse opretter eller driver et radioanlæg, til hvis oprettelse eller drift der kræves tilladelse efter § 1, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af §§ 2 og 6.

*Stk. 2.* I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

*Stk. 3.* Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

*Stk. 4.* For så vidt angår overtrædelse af bestemmelsen i § 2 finder borgerlig straffelovs regler om medvirken kun anvendelse med hensyn til

- 1) den, der medvirker til oprettelse eller økonomisk eller teknisk drift af den station, der bruges eller er bestemt til at bruges til radiospredning i strid med bestemmelsen,
- 2) den, der i ejerens eller brugerens tjeneste medvirker til radiospredning fra den pågældende station,
- 3) den, der medvirker til radiospredning ved økonomisk eller teknisk bistand, ved bestilling af udsendelser over stationen, ved optagelse eller formidling af ordrer herpå, ved at lede optagelsen af programmer, ved deltagelse på fartøjet i udsendelser, ved at stille lokaler eller tekniske hjælpemidler til rådighed eller ved levering eller transport af betydning for radiospredningen.

*Stk. 5.* Overtrædelse af § 2 hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i borgerlig straffelov §§ 6-9 er opfyldt. Handlinger, foretaget uden for den danske stat, er dog kun undergivet dansk straffemyndighed, såfremt

- 1) radiospredningsstationen oprettes eller drives med henblik på eller bruges til

*Gældende lov.*

radiospredning, som må antages bestemt til modtagning på dansk område, eller som forstyrrer radiomodtagning på dansk område eller

- 2) gerningsmanden har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat eller har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige og opholder sig her i landet.

**§ 8.** Denne lov træder i kraft straks og samtidig ophæves lov nr. 99 af 19. april 1907 om trådløse telegrafer (radiotelegrafer) og lov nr. 166 af 1. maj 1923 om trådløse telefoner (radiotelefoner).

*Lovforslag.*

radiospredning, som må antages bestemt til modtagning på dansk område, eller som forstyrrer radiomodtagning på dansk område, eller

- 2) gerningsmanden har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat eller har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige og opholder sig her i landet.

**§ 8.** Loven træder i kraft den 1. december 1969.

*Stk. 2.* Lov nr. 188 af 12. april 1949 om telekommunikation m. m. ved radio ophæves.

*Stk. 3.* De bestemmelser, som er fastsat i henhold til den i stk. 2 nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde. Bestemmelsen i § 7, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

*Stk. 4.* Tilladelser, der er givet i medfør af den i stk. 2 nævnte lov, forbliver gældende i medfør af nærværende lov.